

ribban också. Sen är jag själv väldigt sentimentalt lagd. Att då sitta och prata med någon som berättar om att den fuskat på något prov i femman. Det är skitkul, tycker jag. Jag älskar att lyssna på sånt själv, när folk öppnar upp sig.

Sen tycker jag att du har haft en hyfsat bra blandning mellan män och kvinnor, är det medvetet?

Jag tycker själv att det blev för mycket gubbar. Men sen har jag inte alltid tagit leadsångaren i bandet. Jag frågade inte Nikola i Millencolin, jag frågade Larzon. Nikola har gjort tusentals intervjuer och är kanske inte lika pigg på att vara med. Och Larzon har ändå varit med hela vägen i Millencolin. Samma sak med Mimikry. Ska Hjalle eller Heavy ställa upp på ytterligare en intervju? De är så mediatränade och smarta och roliga. Jag är ju mer nyfiken på Mia som aldrig ställt upp, och jag fick tjata på henne för att vara med. Till slut var det Hjalle och Heavy som tvingade henne. Samma med Ammy i Lastkaj 14/EPA, vem är hon? Pierre har man ju koll på liksom.

Jag förstår ju att alla gäster är intressanta på olika sätt, men vilka avsnitt känner du dig mest nöjd med?

Jag tyckte att det var skitkul att snacka med Mart, och det har inte att göra med att det är ett känt namn. Det kändes som att han slappnade av och öppnade upp sig. Han var bjussig och pratade om diagnoser och sånt som jag inte hade så mycket koll på innan. Sen Mia, där fick jag en crush. Det var skitkul eftersom det var en del jobb att få med henne. Sen blev det så fint och gemytligt. Jag måste också nämna Johannes Carlsson i The Hawkins, där kan vi snacka crush! Vi hann bonda och faktiskt bli onyktra fast vi satt vid varsin dator. Vi möttes i Propagandhi. De kan jag välja som bubblare.

Hur var det med Pelle då, fan det enda jag kommer ihåg från det avsnittet var hans vurm för Sabaton.

Nä men Pelle-avsnittet var ju väldigt trevligt. Han sticker ju själv inte under stol med att han är väldigt ordningsam av sig. Det kanske krävs om man ska driva ett framgångsrikt skivbolag. Men han var så förberedd att han hade skrivit ut vad han skulle svara på frågorna. Men jag tänkte att "sitt du där, jag kommer att vrida på det här till jag får ut något som känns spontant". Annars är det inte så kul att lyssna på liksom. Det blev ju skitkul och bra till slut.

Jag tänkte att vi skulle köra lite Spellistan i textformat och du har fått välja ut tre låtar. Den första är en låt som speglar dig som person och då valde du Bracket - "Hermit". Då kan man fråga sig, hur är du som person?

Där hade jag lite tolkningsföreträde. Texten till "Hermit" handlar om en eremit, och jag är så långt ifrån eremit man kan komma. Däremot tycker jag att det bandet sammanfattar min musiksmak och vad jag gillar, för det är ju Beatles-punk. Just Bracket och den låten har hängt med skitlänge, och jag tycker att de har mästertligt skrivna låtar. Men tyvärr ganska skruttiga inspelningar, även om det har sin charm också.

Hur tror du att andra ser dig som person?

Jag är väldigt social och tycker om att prata som du märker. Jag försöker så mycket det går att vara snäll, och visa folk att jag tycker om dem. Jag framstår nog som ganska sympatisk, vilket jag tycker att jag är också. Sen får jag kämpa, för det kan ju lätt tippa över, att man kan bli för excentrisk. Men jag har en självmedvetenhet som håller mig nere på marken.

Nästa låt, som ska vara en nostalgisk låt för dig är med Katrineholmsbandet Adhesive med låten "Dividing Lines". Du har ju nämnt att du är nostalgisk av dig, vad går du igång på med nostalgi?

Jag valde ut den för att det kändes roligare att lyfta fram något annat

band än de vi har pratat om. Och Adhesive kanske inte alla har hört, eftersom de inte låg på Burning Heart. De fick kanske inte det genomslag de borde fått. Sen det här med nostalgi, musiken blir ju en så stor del av ens identitet. Att då fångas fullständigt av den melodiska punken och sedan prata om det 25 år senare... Det hände något då, som aldrig riktigt lämnade kroppen.

Såg du Adhesive live nu när det återförenades för några år sedan?

Ja, vi spelade faktiskt förband till dem i Sundsvall med en punktrio som hette Animal Nights, som vi hade på den tiden. Det bandet ligger lite i träda nu.

Vi går vidare med en ny låt och då har du valt ett band jag inte hört tidigare, F.O.D. med låten "Sleepville Guaranteed". Även om du är en nostalgiker, finns det ändå en hunger att hitta ny musik?

Jo men det gör det, man är ju konsument också. Man tröttnar ju på skivor förr eller senare. Och jag tycker att belgiska F.O.D. som jag snubblade över för några år sen, de har exakt den här grejen som Bracket har. Det är Beatles-punk, ganska pretentiöst. Hela den plattan är ett konceptalbum, vilket det sällan är i punksvängen. Låtarna går lite in i varandra och plattan har en väldigt tydlig början och slut. Av de moderna banden är det nog F.O.D. som jag är mest inspirerad av själv. De har mycket tonartsbyten och ackordföljder som är väldigt läckra och oväntade.

Vi har betat av dig, skatepunk, Goondocks, Spellistan, är det något mer du tycker att folket bör veta?

Nu blev det ju en del Spellistan här, och den har jag ju mer eller mindre lagt ner.

Så det blir inget mer av den framöver?

Jag säger varken eller där, jag tycker ju inte om att göra saker halvdant och den tar så mycket tid och energi. Det gick bra under pandemin, när det inte fanns så mycket annat att göra. Sen kom vardagen tillbaka - och även suget efter att spela musik. Men just nu är det Goondocks som gäller, och skivan är tänkt att släppas på Second Class Kids. Sen är jag väldigt involverad i Pipeline här i Sundsvall. Vi gör faktiskt vårt sista år här nu på klubben innan den stängs igen. Vi har inte råd att vara kvar i lokalerna. Så nu ska vi brassa igång den bästa höst- och vårsången i mannaminne. Det kommer att bli jävligt mycket jobb, men väldigt kul. Det blir en del återföreningar av lokala band, även en del jag har varit med i.

Sundsvall har ju alltid haft en bra scen med Rasta Hunden och Vacuum bland annat, man kan ju tycka att alla borde vilja ha Pipeline kvar, stället har ju nästan varit synonymt med staden.

I Pipelines fall är det så att, så fort folk hör att klubben är hotad så blir det ett jävla intresse, men inte så mycket resten av tiden. Jag tycker att folk borde gå på spelningar, köpa merch, ta med kompisarna. Vi har haft så många spelningar där det bara varit 15 pers i publiken. **Det verkar ju vara så överlag, folk går när det är stora och kända band men man går gärna inte på mindre band.**

Nä precis, det är skittråkigt. Nu har vi till exempel bokat ett band från Karlstad som heter Vulkan, som vi släppte häromdagen, och jag tänker att folk får fan dyka upp. Det är inget stort band men de är ett av Sveriges bästa. Nu kör vi den här sista tiden rätt in i kaklet. Stenstan ska skullra i flera år efter att vi har slagit igen portarna, det är målet.

Stort tack till Thomas Björling som ställde upp på den här intervjun. Ni kommer som sagt att kunna höra Goondocks på samlings-skivan Sveriges Jävla Hjärta och senare även på det kommande albumet. Rent guld för alla som gillar melodiös punkrock.

[Hösten 2022 släpps en digital-EP på Second Class Kids Records]